

NESPUS @ Inimi tinere

Ateliere de formare experiențială

Atelierele NESPUS, dezvoltate de Asociația Da'DeCe în cadrul proiectului european *Unprepared Hearts – Inimi tinere* și derulate la Muzeul Național de Artă Contemporană, se adresează celor interesați să-și diversifice metodele de abordare a unor subiecte dificile în contextul lucrului cu pre-adolescenții (9-13 ani). Ele îmbină metode clasice pentru educația non-formală (muzeală și teatrală) și propun o abordare multi-/ inter-disciplinară.

SCOPUL atelierelor NESPUS pentru pre-adolescenți este conștientizarea propriilor sentimente, acceptarea lor, creșterea capacității de a verbaliza emoții și sentimente, dezvoltarea empatiei față de sentimentele celor din jur, sentimente provocate de interacțiuni directe, individuale sau de grup, dar și de opere de artă. Prin ateliere se dorește creșterea încrederii participanților în propriile idei și intuiții, acceptarea propriului corp, curajul de a-l folosi, bucuria diversității.

Formatul propus poate fi replicat relativ ușor în contexte diverse, școlare și extra-școlare. Scenariul, portofoliul de activități, metodele folosite pot fi adaptate pentru diferite grupe de vârstă și dinamici de participare, precum și în funcție de resursele culturale aflate la dispoziția artiștilor și educatorilor.

Atelierul permite abordarea unor subiecte rar discutate, care suscită reacții dificil de gestionat, despre care se vorbește puțin sau deloc în medii inter-generaționale. Sentimentele care să facă subiectul unor ateliere similare pot fi diferite în funcție de prioritățile identificate de educatori sau de profilul de vârstă al copiilor.

PREZENTARE

De ce RUȘINEA?

Ne confruntăm cu rușinea de la o vârstă fragedă. Ni se spune „să ne fie rușine”, „să avem rușine”. În adolescență, rușinea ne însoțește în procesul descoperirii sexualității și ne formează comportamentele și interacțiunile sociale. Rușinea e parte din devenirea noastră.

Mihaela Michailov, curator artistic

Atelierul – un „laborator performativ fluid”

Activitățile participative, imersiv-conflictuale, se bazează pe un proces activ, „ghidat” de explorare, descoperire, internalizare, de reflecție directă asupra sentimentului „rușinii” și pe alternanța „obiectiv-subiectiv”, prin intermediul discuțiilor legate de opere de artă, experimentare, joc de rol, mișcare și reflecție.

Scopul laboratorului este experimentarea - trăirea unor emoții și relaționarea acestora cu propriul context. S-a selectat ca temă centrală a atelierelor **RUȘINEA**. Aceasta a fost explorată prin intermediul mai multor tipuri de activități, pornind de la diverse lucrări de artă contemporană.

Activitățile alternează experiențe directe, discuții și momente de reflecție pentru a ajuta participanții să descopere ce este relevant pentru ei, pornind de la o experiență culturală de calitate. Metoda presupune expunere la diferite forme și genuri artistice (arte vizuale, poezie, performance sau teatru), rezultatul incluzând și familiarizarea cu arta și muzeul ca parte a vieții personale și școlare.

Cum a fost conceput atelierul?

1. **DISCUȚII, CONSULTĂRI** în cadrul echipei lărgite, pentru clarificarea ideilor și a obiectivelor urmărite și stabilirea unei abordări comune. Pe lângă persoanele cu rol creativ, au participat la consultări un psiholog și un consultant în educație muzeală.
2. **CLARIFICAREA TEMEI.** Rușinea este un sentiment dintre cele mai generale, puternice, capabile să stârnească o participare emoțională autentică. S-au discutat mai multe tipuri de rușini și s-a făcut o selecție în funcție de vârsta participanților și tema mai largă a proiectului.
3. **TEMA DEVINE PERSONALĂ, SE CONSTRUIEȘTE SENTIMENTUL DE ECHIPĂ.** Membrii echipei au explorat cum a apărut și ce rol a avut rușinea în viața lor, iar prin aceasta au ajuns să se cunoască mai bine unii pe alții și să se ajute, să poată lucra ca o echipă.
4. **EXPLORAREA ARTISTICĂ: DE LA CORP LA EMOȚIE.** Unul dintre motivele rușinii este corpul - schimbările prin care acesta trece, percepția asupra sa. Din acest motiv, abordarea artistică și educativă a pornit din exterior spre interior, de la lucrul cu propriul corp la participarea împreună cu un colectiv la o serie de exerciții fizice, pentru a le îmbina apoi cu autoanaliza, introspecția, discuția. Ea s-a bazat pe principiul învățării experiențiale, pentru care „a face” precedă înțelegerea a ce s-a întâmplat, de ce, și cum.
5. **CONCEPTUL ATELIERULUI** s-a dezvoltat prin experimente cu valoare emoțională și educativă, bazate pe contactul cu opere de artă și experimentarea mai multor tehnici artistice.

METODA

Scenariul construiește un spațiu sigur de exprimare pentru idei și emoții noi, pentru descoperirea complexității fiecărei personalități.

Artistul și educatorul au fost văzuți ca două laturi ale unei singure personalități: una care se revelează de la bun început (educatorul) și una care este ascunsă (artistul). Aceștia încearcă să se descopere reciproc și să se înțeleagă. Discuțiile între cei doi membri ai echipei, dar și cu pre-adolescenții și între aceștia s-au referit la anumite părți ale personalităților noastre care rămân ascunse. Participanții au fost expuși la diverse lucrări de artă, la fragmente de spectacole și la diferite fotografii, pentru a experimenta mai multe tipuri de emoții.

Conflictul educator–artist sporește tensiunea dramatică și participarea emoțională, pentru a se transforma pe parcursul atelierului într-o coabitare jucăușă.

Elementul conflictual, generat în urma relației dintre performeri și educatori vizuali, are rolul de a spori tensiunea dramatică și participarea emoțională. Conflictul văzut inițial „din afară” poate distra/ distrage de la propriile nesiguranțe în timp ce atragerea treptată spre zona de interacțiune obligă la o opinie și la a empatiza cu una din părți. Cele două părți ale întregului (educator și artist) nu rămân disociate, ci se contopesc pe parcursul atelierului, activitățile inspirate de arta contemporană fiind diverse etape și moduri de reconciliere între personajul „pozitiv” și cel „negativ”. Pe măsură ce emoțiile sunt conștientizate și verbalizate în cadrul grupului (inclusiv de către adulții prezenți), relația dintre artist și educator, precum și cea dintre cei doi și grupul de copii se transformă și îi transformă.

Poezie, emoție, idei noi pentru continuarea activităților după ce s-a încheiat atelierul.

Echipa a creat o broșură conținând poeme ale membrilor echipei și propuneri de activități vizând explorarea sentimentului rușinii. Broșura „NEspuse” sau o altă activitate recurentă bazată pe o temă, un subiect, o emoție, o formă sau un gen artistic, funcționează ca aide-memoire pe termen mediu cu condiția să fie integrată recurent în practica pedagogică a educatorului. Un astfel de produs încurajează reflecția personală, acceptarea și atașamentul față de un set de valori, permite exersarea și angajarea creativității și a memoriei (afective).

De ce o broșură cu poeme despre *NEspuse* ?

- Este un element artistic, emoțional, care face posibilă legătura cu propriile trăiri și descoperirea unor noi.
- Creează un context de egalitate și de încredere prin auto-expunerea și auto-fragilizarea adultului.
- Prelungește actul artistic și educațional, face posibilă revenirea/ recurența, contribuind la creșterea capacității de auto-exprimare.

- Oferă o abordare non-ierarhică: învățarea „împreună”, reciprocitatea, schimbul de idei și experiențe, deschiderea spre dialog, acceptarea diferenței;
- Transmiterea de informații și valori se face în ambele sensuri;
- Implică diferitele simțuri ale participanților;
- Facilitează o cunoaștere directă, experiențială, imediată, autentică, o (inter)mediere sensibilă, capabilă să conducă la relevanță personalizată;
- Încurajează exprimarea liberă;
- Oferă tehnici noi de lucru profesorilor, educatorilor, artiștilor.

SCENARIUL

Activitatea 1. Introducere

Educatorul cultural îi întâmpină pe copii și le vorbește puțin despre prezența într-un muzeu, despre codul comportamental. Activitatea are loc în holul de la intrarea în Muzeul Național de Artă Contemporană; se fac referiri la câteva lucrări de artă contemporană expuse acolo.

Activitatea 2. Discutarea unei lucrări de artă. „Către alb” de Geta Brătescu

Geta Brătescu, *Către alb*, inventar MNAC 25713, fotografii & suport textil, 1975

Participanții sunt invitați să-și exprime părerile și sentimentele stârnite de lucrare (poate exista un portofoliu de lucrări din muzeu sau o expoziție care să inspire alte gânduri, sentimente, emoții). Dacă acest lucru se dovedește dificil, educatoarea dă startul, eventual citind a povestioară despre lucrarea respectivă (Iulia Iordan, „Dreptunghiul alb”). Alternativ, se începe prin a povesti ce reprezintă – ce vedem, cum se leagă diferitele elemente. E

important ca ceea ce spun participanții să aibă legătură cu sentimentul în discuție (rușinea, în cazul nostru) și să încerce să nu repete pur și simplu ce au spus alții.

Această activitate își propune să creeze o legătură între participanți și spațiu și să le ofere un minim de informații comune despre o experiență artistică și culturală nouă. Portofoliul lucrărilor de artă de la care pleacă discuția va ține cont de particularitățile grupului.

Activitatea 3. Trecerea prin silueta rigidă și momentul de confruntare

Se face o legătură cu discuția despre lucrarea de artă de mai devreme, „Spre alb” al Getei Brătescu, iar legătura poate să constea în sentimentul de intimidare – corelat cu rușinea (artistul intimidat în fața paginii albe, intimidarea socială etc.). Are loc și o confruntare „dramatică” între educatoare și actriță: introducerea unei noi lucrări în discuția cu participanții este perturbată de intervenția actriței, care deranjează conversația. Motivația acestei intervenții, a confruntării directe, este că cearta căutată „cu lumânarea” induce o reacție și nevoia de implicare în rezolvarea situației.

Această activitate își propune să reprezinte o confruntare cu imaginea social acceptată sau impusă, să provoace o negociere a relației dintre corpul propriu, imaginea standard și cea ideală, să aducă în discuție sentimentul de (dis)confort în raport cu norma, să aducă în prim plan importanța privirii celorlalți și felul în care se realizează internalizarea relației dintre sine, standard și grup.

Nespus. Trecerea prin silueta „rigidă” (metaforă a normei sociale sau a standardului/idealului)

Activitatea 3. „One Minute Sculpture”

Activitatea se bazează pe o proiecție de imagini ale unor lucrări de artă contemporană care fac referire la corp, rușini, presiuni sociale, obiceiuri, prejudecăți, locuri comune, subiecte tabu (în mod specific fotografie cu „sculpturi” realizate cu ajutorul corpului și al unor obiecte mici (portocale, sticle etc.). Acum are loc o „schismă” între educator și artist. Acesta din urmă îl tot perturbă pe primul, atrăgând atenția asupra sa. Plecarea bruscă a educatorului la jumătatea atelierului marchează o ruptură necesară menită să producă o schimbare de ritm, de dinamică a relației cu copiii. Puși în situația de a asista la exprimarea emoțiilor celor doi adulți prin conflict și reconciliere, copiii se vor simți mai confortabil să vorbească despre propriilor lor relații și emoții.

Mai multe abordări sunt posibile pentru a încuraja participarea celor prezenți. Prima metodă presupune ca actrița să încurajeze sau să provoace chiar participanții să realizeze și ei astfel de sculpturi, pe care să le mențină câteva secunde - un minut. În acest fel se valorifică potențialul artei contemporane de a sparge tiparele și canoanele clasice/ tradiționale, plecând de la principiul că orice poate deveni „artă” dacă este investit cu semnificație, chiar și o persoană (actrița) poate fi privită ca o operă de artă. O a doua metodă presupune facilitarea unei discuții despre sculpturile de 1 minut, făcând astfel trecerea de la exercițiul fizic, participativ, interactiv, la momentul de reflecție.

Erwin Wurm, *One minute sculptures*, 2014-2019 (performance)

Nespus

Activitatea 4. Proiecție lucrare de artă contemporană. Fotografie „The Blue Dress” de Alessandra Sanguinetti

Alessandra Sanguinetti, *The Blue Dress*, 2000 (fotografie)

Imaginea constituie un pretext pentru o experiență personală: actrița (adultul) povestește despre un moment în care a simțit că nu are un corp conform standardelor și aduce în discuție o situație când i-a fost rușine cu propriul corp (detaliu). În acest punct actrița proiectează fotografia Alessandrei Sanguinetti și educatoarea se întoarce.

Nespus

În continuare, actrița și participanții fac joc de rol, imită imaginea. Activitatea reprezintă un moment de destindere și poate fi continuată de o discuție despre sensul ei, emoțiile participanților atunci când reproduc imaginea etc.

Activitatea 5. „Ochi în ochi”. Fotografie „The Artist is Present” – moment dintr-un performance al artistei Marina Abramovic

Revenirea educadorului cultural marchează ieșirea din paradigma personaj pozitiv (educator) versus personaj negativ (actriță) în relația dintre acestea.

Împăcarea prin joc și joacă subliniază caracterul ficțional, creativitatea, dualitatea lor. Complementaritatea lor va deveni din ce în ce mai evidentă pornind de la acest exercițiu către următoarele, odată cu antrenarea participanților în noi jocuri și discuții care vor scoate în prim plan importanța încrederii atunci când discutăm despre gesturi rușinoase și sentimentul rușinii. Relația dintre cele două personaje rămâne un mister, un element de menținere a atenției participanților.

După vizionarea momentului din performance-ul Marinei Abramovic, participanții sunt invitați să exerseze la rândul lor privitul „ochi în ochi”. Perechea educatoare-actriță exemplifică și invită participanții să continue.

Sensul activității este de a ilustra tensiunile dintre confort, inconfort și disconfort care pot să apară în situații de intimitate dintre două persoane. Privitul în ochi este o experiență fizică care arată cum apropierea reprezintă o provocare a sinelui în raport cu „celălalt”.

Marina Abramovic, *The Artist is Present*, 2010 (performance)

Nespus

Activitatea 6. Jocul măștilor. Cercul rușinii. Fotografie „The Sign” de Chun Hua Catherine Dong

Educatorea și actrița îi unesc pe participanți cu ajutorul unei sfori, pe care o înfășoară ușor în jurul fiecăruia, trecând astfel de la un copil la altul. Se includ și pe ele în această instalație (se leagă și pe ele însele în circuit). Participanții sunt invitați să redea gesturi despre care cei mai mulți oameni cred că este „rușinos” să fie făcute în public și apoi discută între ei despre cum s-au simțit făcând asta. Activitatea poate fi continuată prin propunerea adresată fiecăruia de a imagina un gest „antidot” – un gest care îi ajută să depășească un moment în care se simt rușinați în public.

Chun Hua Catherine Dong, *The Sign*, 2017 (performance)

Nespus

Activitatea 7: Final. Ieșirea din spațiul experimentării și al descoperirii

Participanții sunt invitați să iasă din spațiul unde s-a desfășurat atelierul trecând printr-o siluetă flexibilă. Acțiunea este mai simplă decât cea de la începutul atelierului, când silueta era rigidă, iar semnificația sugerată este că acest lucru se întâmplă pentru că s-a exersat prin joc depășirea unor sentimente de rușine, prin discutarea unor emoții personale, conștientizarea faptului că și alții le trăiesc, și prin acceptarea diferențelor care au ieșit la iveală.

Ideea care se desprinde este că experiența și înțelegerea diferențelor ne ajută să le acceptăm. Așa cum acceptăm mai ușor „propria piele”, e nevoie să respectăm faptul că și alții au o „piele” proprie lor.

Sensul atelierului este de a fi implicat participanții în mai multe exerciții-experiment de depășire a propriilor rușini dar și de recunoaștere a presiunii pe care o exercităm individual sau ca grup asupra altora pentru a se conforma cu norma „noastră”.

Nespus, Trecerea prin silueta „flexibilă”

TESTIMONIALE

Tema proiectului mi s-a părut de la început foarte necesară (și în zilele noastre când Parlamentul tocmai a respins legea despre educația sexuală e cu atât mai utilă). Mi s-a părut extraordinar procesul din interiorul echipei românești care a adunat profesioniști din diferite domenii artistice ce au reușit să comunice și să creeze conținut educativ și artistic pe o temă comună, sensibilă și aproape deloc abordată în peisajul cultural românesc: educația sentimentală și rușinea ca fond comun al tinerilor în raport cu sine sau cei din jur.

Raluca Neamu, co-manager de proiect, Da'DeCe

Să fiu parte a proiectului Unprepared Hearts a fost o experiență minunată în primul rând datorită echipei sufletiste și creative. Echipa implicată și responsabilă a fost un prim ingredient care a determinat succesul atelierelor propuse. Al doilea ingredient a fost, în opinia mea, definirea clară a obiectivelor educaționale și experiențiale, care au fost urmărite cu coerență și consistență nu numai în cadrul atelierelor, ci și după încheierea lor sau în mediul online.

Alexandra Zbucnea, co-manager de proiect, Da'DeCe

*Perspectiva care a generat designul atelierului - văzut ca performance fluid - a fost: **echipa este formată dintr-un artist și un educator, care trebuiau să își imagineze împreună diferite strategii de provocare a adolescenților pentru a participa și a-și exprima emoțiile.** Formatul atelierului trebuia să aibă atât relevanță artistică, cât și educativă.*

Mihaela Michailov, curator

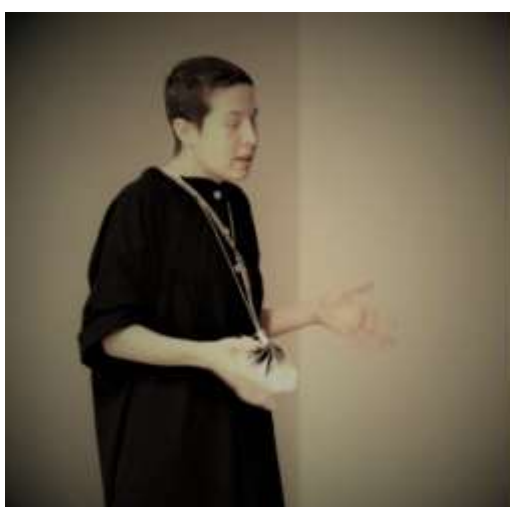
Un element cheie al proiectării atelierului performativ a fost grija de a oferi adolescenților oportunitatea să reflecteze asupra experiențelor trăite. Fiecare dintre participanți a avut ocazia să-și prezinte trăirile și descoperirile de pe parcursul atelierului în momente pregătite cu atenție de facilitatori. Am urmărit să transmitem mesajul implicit că trăirile noastre sunt valoroase și merită împărtășite celor din jur, chiar și pe teme cu care ne simțim mai puțin confortabil.

Mihai Iacob, psiholog

A fost o ocazie să experimentez încă ceva nou în meseria mea: atelierul performativ prin implicarea teatrului și, totodată, a educației muzeale, în abordarea unei teme care implică emoții legate tocmai de expunerea în public. În relația cu copiii, această combinație a scos la iveală nevoia acestora de a vorbi despre emoții, de a împărtăși experiențe, de a găsi confirmări și încurajări din partea adulților.

Iulia Iordan, educator, Da'DeCe

La finalul activităților din cadrul atelierului performativ NESPUS a venit partea de discuții. După primul atelier a fost evident că trebuie să extindem și mai mult această dezbatere a experienței copiilor în cadrul atelierului. Era minunat și util pentru ei să-și împărtășească sentimentele, să-și pună reciproc întrebări etc.

Alexandra Cucu, educator, Da'DeCe

Am încercat să îi facem pe copii să înțeleagă sau să simtă că ceea ce e diferit de ei nu înseamnă rău sau prost. Ne-am jucat, am râs, am alergat, am vorbit tare, am improvizat, am făcut sculpturi vii de un minut, am proiectat pe pereții muzeului imagini cu lucrări importante de artă ale mai multor artiști contemporani, am performat alături și împreună cu copiii. Am pus stăpânire pe muzeul! La final ne-am privit ochi în ochi în liniște și copiii au decis că emoțiile pot fi folosite și în mod creativ.

Nicoleta Lefter, artist

Adolescenții reprezintă un public complicat. În plus, interactivitatea poate să-i sperie sau să le invadeze intimitatea. Concluzia mea după sesiunile de workshopuri NESPUS? E foarte important să fii extrem de atent și determinat, deschis și flexibil, spontan și empatic, să te adaptezi "publicului" la fața locului, DAR să păstrezi calea, să te ții de "scenariu", să nu pierzi niciodată din vedere obiectivele proiectului. Accentul trebuie să fie mereu pe scopul stabilit inițial.

Katia Pascariu, artist

Să te simți în largul tău la muzeu, să ai nu doar o experiență intelectuală, de acumulare de cunoștințe, ci și de joacă și de auto-cunoaștere, să îți dai timp să te uiți cu adevărat la lucrări, să nu alergi, ci să privești, gândești, discuți, interpretezi arta, ghidat de educatori creativi și capabili, asta a reușit Inimi Tinere la MNAC. Atelierele au dat ocazia atât copiilor, cât și profesorilor să experimenteze cum poate fi trăită arta și au arătat cum arta trăiește prin emoțiile și ideile lor.

Raluca Iacob, MetruCub – resurse pentru cultură

Atelierul performativ NESPUS reprezintă o ocazie de a reflecta, procesa, discuta prin intermediul artei (performance teatral, observarea și discutarea unor opere de artă) sentimente și stări despre care de obicei nu vorbim, mai ales la vârsta adolescenței.

Aurora Király, artist

Ochi în ochi cu arta/artă – sau: pe repede înapoi despre cum am crescut împreună cu atelierelor Inimi tinere

M-am simțit cuprinsă într-un joc extrem de provocator pentru toți participanții – adulți și (pre)adolescenți deopotrivă. Un exercițiu solicitant, bazat pe prezență asumată - rațional, emoțional, senzorial - și pe disponibilitatea de a negocia totul cu sine și cu ceilalți. Nenumărate ateliere despre acele lucruri importante care se pierd cel mai adesea printre cuvinte mari, gesturi mărunte, și rutina vieții de zi cu zi. Ce, unde, cum simțim? O miză acceptată tacit sau din contră, pusă la bătaie, prin intermediul artei, cu măiestrie artistică și pedagogică - egală pentru tineri de toate vârstele, intrați în joc cu mintea, sufletul, simțurile.

Zămbete și lacrimi aduse de și cu artă din colțurile cele mai nebănuite ale unor inimi pe care le dorim un pic mai pregătite pentru confruntarea emoțională dar, cu siguranță, mereu tinere.

Codruța Cruceanu, educator, MetruCub

Programul Unprepared Hearts se înscrie în seria programelor educative cu o tematică diferită de cele organizate în mod curent de muzeu - mereu în legătură directă cu colecțiile și expozițiile sale - pentru care muzeul și expunerile sale sunt cadrul ideal. Deschiderea către acest tip de relaționare între conținutul expozițiilor și educația socială / civică / dezvoltarea personală a participanților este în opinia noastră unul dintre aspectele cele mai importante ale educației muzeale.

Mălina Ionescu, Șef Secție Educație MNAC

M-a impresionat entuziasmul nedisimulat al elevilor față de o simplă călătorie de 10 minute cu microbuzul spre Palatul Parlamentului (impunătoare clădire ce găzduiește MNAC), curiozitatea de a urca la terasa de la ultimul etaj al muzeului cu lifturile de sticlă ce oferă o vedere panoramică, emoția de a-și auzi numele strigat de o voce nevăzută din cotloanele muzeului, atmosfera atât de caldă și jucăușă creată de formatorii UH; atât echipa românească cât și artiștii cehi de la Pisek.

Ce am observat în timpul desfășurării proiectului dar și după sesiunile de ateliere a fost o apropiere fără precedent a copiilor față de mine ca pedagog, cu îmbrățișări față de care chiar și eu am devenit mai puțin reticentă, într-un mediu școlar pe care îl resimt totuși convențional. Monitorizând reacțiile și schimbările produse asupra grupelor de elevi de la Liceul Bolintineanu, pot spune că e o confirmare a faptului că avem atât de mare nevoie ca în spațiul educațional românesc să se aloce timp și resurse pentru un alt tip de educație, care să integreze dimensiunea cognitivă cu cea afectivă prin exprimare artistică.

Irina Cangeopol, profesor, Liceul Teoretic Dimitrie Bolintineanu

Testimoniale copii

Mi-a plăcut foarte mult că la acest atelier am discutat despre emoțiile pe care le trăim zi de zi și care ne copleșesc de multe ori. Am purtat o discuție foarte frumoasă și deschisă și am reușit să ne cunoaștem atât pe noi, cât și pe cei din jur. – A., 12 ani

Mi s-a părut o idee minunată de a pune oameni diferiți în același loc pentru a vorbi despre rușinile și fricile lor. – L., 13 ani

Testimoniale copii

În decursul acestui atelier am înțeles că avem emoții asemănătoare și că rușinea este un sentiment foarte comun. Am intrat pe poarta muzeului cu o mică emoție, dar plec un pic mai sigură pe mine – A., 13 ani

A fost interesant, chiar amuzant. Mi-a plăcut foarte mult. Învățăm să fim mai deschiși. Mi-a plăcut jocul cu sfoara, pentru că am putut să ieșim în evidență în public, fără să ne fie rușine – C., 12 ani

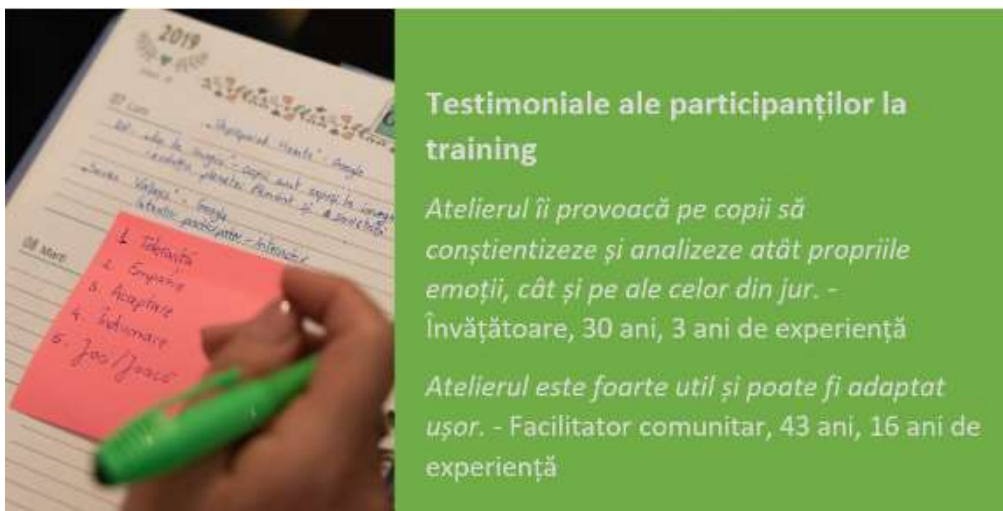

Testimoniale profesori

Cel mai valoros mi s-a părut că copiii sunt încurajați să se gândească la emoțiile lor și să le înțeleagă mai bine. - Profesoară, 52 ani, 15 ani de experiență

Momentele au fost concepute astfel încât fiecare tip de temperament să fie antrenat. - Învățătoare, 45 ani, 26 ani experiență

Inedit, unic așa spune. - Profesoară, 47 ani, 23 ani de experiență

Proiectul **Unprepared Hearts - Inimi tinere**, cofinanțat prin programul Europa Creativă* al Uniunii Europene și Administrația Fondului Cultural Național**, reprezintă o călătorie artistică pentru pre-adolescenți și propune activități de mediere artistică pentru copiii de 9-13 ani, abordând educația sentimentală, o temă care nu este abordată aproape deloc în prezent.

Organizațiile coordonatoare la nivel de țară: Asociația Da'DeCe în România, MUBA - Muzeul Copilului din Milano în Italia (este și leader de proiect) și Sladovna Pisek în Cehia.

Echipa din România: **Mihaela Michailov** (dramaturg și curator al spectacolului), **Alexandra Cucu** (educator cultural) **Iulia Iordan** (educator cultural), **Nicoleta Lefter** (actor), **Katia Pascariu** (actor), **Aurora Kiraly** (artist), **Codruța Cruceanu** (facilitator cultural și educațional), **Mihai Iacob** (psihologul), **Irina Cangeopol** (educator cultural și profesor), **Raluca Iacob** (coordonator training), **Sorina Vasilescu** (designer grafic), **Monica Grigore** (asistent de proiect), **Raluca Neamu** și **Alexandra Zbucnea** (coordonatori ai proiectului).

Parteneri asociați: MetruCub – Resurse pentru cultură, Muzeul Național de Artă Contemporană, Liceul Teoretic Dimitrie Bolintineanu

Parteneri media: Itsy Bitsy, Școala 9, Vice, Parents, Totul despre mame, E-Zeppelin

Mai multe despre NESPUS și Inimi tinere găsiți la:

<https://asociatiadadece.ro/project/unprepared-hearts/> &
<http://www.unpreparedhearts.com/>.

*Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

**Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

***Imaginile vizuale au exemplificat ideile discutate în proiect și au fost utilizate doar în scop educațional.